

การพัฒนาความรู้ในการบังคับใช้กฎหมาย ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร Knowledge Development in Traffic Enforcement for the Traffic Police Officers

นิรมล ชื่นสงวน*

Niramol Chunsanguan

เสกสัน เกรือคำ**

Seksan Khruakham

■ บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความรู้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้บังคับใช้กฎหมายจราจรเพื่อสร้างความปลอดภัยทางถนน และลดอุบัติเหตุจราจรในประเทศไทย ซึ่งมีสถิติจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรสูงเป็นอันดับสองของโลก มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ประการ ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการพัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร และ (2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้บังคับใช้กฎหมายจราจรใน 5 พื้นที่ คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้ จำนวน 239 นาย และการจัดสนทนากลุ่มจำนวน 2 ครั้ง ในระหว่างเดือนกันยายน 2559 ถึงกรกฎาคม 2560 ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า (1) สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการพัฒนาความรู้ของตำรวจจราจร ได้แก่ นโยบายในการอบรมขององค์กรไม่ชัดเจน ขาดงบประมาณ ขาดการอบรมทบทวนความรู้ในระหว่างปฏิบัติงาน ขาดการวางแผนการอบรมที่เป็นระบบ การไปอบรมกระทบต่อกาปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีหลักเกณฑ์

* อาจารย์ และ พันตำรวจโทหญิง คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Lecturer and Police Lieutenant Colonel, Faculty of Social Science, Royal Thai Police Cadet Academy

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และ พันตำรวจโท คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Assistant Professor and Police Lieutenant Colonel, Faculty of Social Science, Royal Thai Police Cadet Academy

Received: September 18, 2020 Revised: November 30, 2020 Accepted: December 3, 2020

ในการคัดเลือกผู้เข้ารับการอบรม รูปแบบ การจัดอบรมที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอและ ไม่ตอบสนองความต้องการ และ (2) ข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาความรู้ของตำรวจจราจร และข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย ได้แก่ ควรมี หลักสูตรเฉพาะสำหรับตำรวจจราจร ควรจัดการ อบรมในระดับตำรวจภูธรจังหวัด ระยะเวลา ในการอบรมไม่ควรนานเกินไป เนื้อหาให้เน้น เรื่องที่จำเป็น ควรมีการกำหนดเป็นนโยบาย และยุทธศาสตร์เรื่องการลดอุบัติเหตุจราจร ควบคู่กับการศึกษาอบรม

คำสำคัญ: การพัฒนาความรู้, เจ้าหน้าที่ตำรวจ จราจร, อุบัติเหตุจราจร, ความปลอดภัยทางถนน

■ Abstract

This research investigated traffic police officer's knowledge in traffic law enforcement to create road safety and reduce road accidents in Thailand which has the second highest road traffic fatality rate in the world. The purposes of this research were 1) to investigate problems in the development of traffic police officer's knowledge and 2) to study the approaches to develop traffic officer's knowledge. This qualitative research employed in-depth interview to collect data from 239 traffic police officers in five regions including North, Northeast, Central, East, and South and two focus groups during September 2016 to July 2017. The results showed

that the organization policy in relation to training was not clear and the budget was insufficient. There was a lack of in-service training and sometimes joining the program might cause a dereliction of duty. There was no standard in recruitment to the training program and the program did not meet the needs of the organization. Moreover, plans and recommendations are raised to fulfill the gap, for instance, there should be a special training for traffic police officers; there should be a training for provincial police officers. The program should be well organized with necessary content and be held in a suitable period of time. The organization should have strong policies and strategies that help in decreasing traffic accidents along with the effective training.

Keywords: Knowledge development, Traffic police officers, Traffic accident, Road safety

■ บทนำ

ปัญหาอุบัติเหตุจราจรของประเทศไทย อยู่ในสถานการณ์ที่ต้องดำเนินการแก้ไขปัญหา และจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ จากสถิติ ของการเกิดอุบัติเหตุจราจรในประเทศไทย องค์การอนามัยโลก (World Health Organization [WHO], 2016) ระบุว่า ในปี พ.ศ. 2556 มีจำนวน สถิติผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุการจราจรทางบก ของไทยมีจำนวนมากเป็นอันดับสองของโลก

รองจากประเทศลิเบีย โดยลิเบียมีจำนวนผู้เสียชีวิตมากเป็นอันดับหนึ่ง ประมาณ 73.4 คนต่อประชากร 100,000 คน ส่วนไทยมีจำนวนผู้เสียชีวิตมากเป็นอันดับสอง ประมาณ 36.2 คนต่อประชากร 100,000 คน ในขณะที่ค่าเฉลี่ยทั่วโลกของอัตราการเสียชีวิตจากการจราจรทางถนนประมาณ 17.4 คนต่อประชากร 100,000 คน (สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร [สนข], 2558) โดยสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มปัจจัยด้านคน (2) กลุ่มปัจจัยด้านยานพาหนะ และ (3) กลุ่มปัจจัยด้านถนนและสิ่งแวดล้อม สำหรับกลุ่มปัจจัยด้านคนนั้น ถือเป็นปัจจัยหลักในการทำให้เกิดอุบัติเหตุถึง 64% จากรายงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นด้านตัวผู้ขับขี่ ได้แก่ การเมาสุรา การใช้ความเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด หรือตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้บังคับใช้กฎหมายล้วนเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถจะจัดการแก้ไขป้องกันได้

จากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุ การจราจร สามารถกำหนดรูปแบบการป้องกันอุบัติเหตุทั่วไปได้ 3 รูปแบบ ได้แก่ การป้องกันและแก้ไขทางวิศวกรรม (engineering) การบังคับใช้กฎหมาย (enforcement) และการให้การศึกษา (education) (Asian Development Bank [ADB], 2014; Zaal, 1994)

1. การป้องกันและแก้ไขทางวิศวกรรม การปรับปรุงแก้ไขทางด้านวิศวกรรม โดยศึกษาข้อมูลจากลักษณะ และสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น มีส่วนใดของถนนบ้างทำให้เกิดอุบัติเหตุ เช่น ถนนชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อ ทางโค้งเยาะ ไม่มีป้ายบอกทาง ถนนลื่น เป็นต้น และใช้วิธีการ

ทางด้านวิศวกรรมเข้ามาปรับปรุงแก้ไขทั้งสภาพของทาง และสภาพสิ่งแวดล้อมของทางให้สภาพถนนปลอดภัย และการปรับปรุงยานพาหนะ

2. การบังคับใช้กฎหมาย เป็นการบังคับใช้กฎหมายจราจรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ตำรวจ จับ ปรับ คุมความประพฤติ ผู้ที่ทำผิดกฎหมาย เช่น ไม่สวมหมวกกันน็อก ดัดแปลงสภาพรถ เมาแล้วขับ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ใช้รถใช้ถนนปฏิบัติตามกฎจราจรซึ่งเป็นกฎแห่งความปลอดภัย รวมทั้งกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การตรวจสภาพรถ การสอบต่อใบอนุญาตขับขี่ การสวมหมวกนิรภัย และการใช้เข็มขัดนิรภัย เป็นต้น

3. การให้การศึกษา เป็นการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจรให้กับประชาชน และเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย หรือจัดกิจกรรมในการป้องกันแก้ไขอุบัติเหตุร่วมกันระหว่างหน่วยงานของภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน สร้างภูมิคุ้มกันด้านอุบัติเหตุ เพื่อให้ประชาชนทุกระดับชั้น ตั้งแต่เด็กเล็กขึ้นมาจนถึงประชาชนทั่วไป มีความรู้ในการป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุได้ และให้เกิดความสำนึกในความปลอดภัย

สำหรับประเด็นการบังคับใช้กฎหมาย หากผู้บังคับใช้กฎหมายจราจรนั้นขาดความรู้ในการปฏิบัติหน้าที่ก็จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายจราจรขาดประสิทธิภาพ ดังนั้นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการป้องกันอุบัติเหตุ ในด้านการบังคับใช้กฎหมาย จึงควรจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ด้านกฎหมายจราจรให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายจราจร (ADB, 2014; European Transportation Safety Council, 1999; Zaal, 1994) หากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรขาดความรู้

หรือขาดการฝึกอบรมในการทำงานนอกจากจะส่งผลต่อประสิทธิภาพแล้วยังจะส่งผลให้เกิดอันตรายต่อตัวเจ้าหน้าที่เองด้วย (National Institute for Occupational Safety and Health [NIOSH], 2014) และโดยทั่วไปการฝึกอบรมในหน่วยงานการฝึกอบรมของตำรวจยังไม่สามารถให้ความรู้ที่เพียงพอสำหรับการออกไปปฏิบัติหน้าที่ในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะในด้านการบังคับใช้กฎหมายจราจร (Bykov, 2014) ทำให้ตำรวจที่จบออกไปต้องเรียนรู้วิธีการทำงานด้วยตนเอง ในขณะที่ปฏิบัติงานจริง

การบริหารจัดการภาครัฐของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการให้ความรู้ และการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร จะแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ (1) การเรียนในโรงเรียนตำรวจ (โรงเรียนนายร้อยตำรวจหรือโรงเรียนพลตำรวจ/นายสิบตำรวจ) (2) การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรด้านการจราจรประจำปี และ (3) หลักสูตรด้านงานจราจรอื่นที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราวในแต่ละพื้นที่ ซึ่งในการฝึกอบรมความรู้แรกเข้าของเจ้าหน้าที่ผู้ที่จะรับผิดชอบงานด้านงานจราจรยังไม่เป็นระบบและครอบคลุมเพียงพอ เนื่องจาก การเรียนในโรงเรียนตำรวจเป็นเพียงแค่รายวิชาเดียวหรือเป็นเพียงหัวข้อเดียวในขณะที่นักเรียนตำรวจ และเมื่อจบการศึกษาออกมาทำงานในพื้นที่หรือหน่วยงานต่าง ๆ ก็จะได้รับตำแหน่งต่าง ๆ หลากหลายสายงานไม่ว่าจะเป็นสายงานสอบสวน สืบสวน ป้องกันปราบปราม และธุรการ ซึ่งไม่ใช่งานด้านการจราจรพอทำงานไปสักพักความรู้ด้านการจราจรก็จะหายไปเพราะไม่ได้นำมาใช้ และเนื่องจากระบบการแต่งตั้งโยกย้ายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติสามารถโยกย้ายข้ามสายงานกันได้

ทำให้เมื่อได้รับการแต่งตั้งให้มาทำหน้าที่ด้านงานจราจรโดยไม่ได้มีการอบรมก่อน จึงทำให้ต้องไปเรียนจากการลงฝึกทดลอง ซึ่งจากงานวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความรู้ด้านการจราจรโดยหลักได้มาจากการเรียนรู้กันเองทั้งจากเพื่อนร่วมงานที่มีประสบการณ์และการลงฝึกทดลอง โดยสิ่งที่เป็นปัญหาในการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญ เช่น นโยบายและแผนการฝึกอบรมที่ไม่ชัดเจน การขาดวิทยากรด้านการจราจรที่มีคุณภาพ การขาดเนื้อหา การเรียนการสอนที่เหมาะสม การขาดสถานที่ฝึกอบรมที่เหมาะสม การขาดการประเมินผลการฝึกอบรม การขาดเอกสาร คู่มือ หรือสื่อการเรียนรู้อุปกรณ์ปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานและครบถ้วน และการไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร ทบทวนตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดให้ เพราะไม่มีเวลาว่างไปเข้ารับการฝึกอบรม เนื่องจากต้องทำงานทุกวัน ขาดแรงจูงใจที่จะเข้ารับการอบรม เป็นต้น (พงษ์สันต์ คงศรีแก้ว, วรณภา โพธิ์น้อย, สุรียัน วิจิจมนตรี และสัญญา เนียมประดิษฐ์, 2551)

ดังนั้น นโยบายและการบริหารจัดการด้านการฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงมีความสำคัญมากที่รัฐบาล และส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการแก้ไข ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ ควรส่งเสริม สนับสนุน การทำงานในเชิงรุกมากกว่าการทำงานในเชิงรับ เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ ส่งผลต่อการลดจำนวนอุบัติเหตุจราจรลง ให้มีความปลอดภัยสอดคล้องกับกรอบการดำเนินการ 5 ประการของคำประกาศเจตนารมณ์ปฏิญญามอสโก โดยประกาศให้ ปี พ.ศ. 2554-2563 เป็นทศวรรษแห่งความ

ปลอดภัยทางถนน (Decade of Action for Road Safety) อันได้แก่

(1) การพัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการ (Building Management Capacity)

(2) การดำเนินการในการออกแบบถนน และการจัดการโครงข่ายถนนที่รองรับผู้ใช้ถนนทุกกลุ่ม (Influence Road Design and Network Management)

(3) การดำเนินการเพื่อให้ได้มาตรฐานความปลอดภัยของรถ (Influence Vehicle Safety Design)

(4) การดำเนินการเพื่อให้มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ใช้ถนนทุกกลุ่ม (Influence Road User Behavior)

(5) การปรับปรุงการดูแลรักษาผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ (Improve Post Crash Care)

การให้ความรู้/การฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรอย่างเพียงพอจะช่วยทำให้บรรลุเป้าหมายตามกรอบดังกล่าวในข้อ (4) การดำเนินการเพื่อให้มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ใช้ถนนทุกกลุ่ม (Influence Road User Design) และข้อ (5) การปรับปรุงการดูแลรักษาผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ (Improve Post Crash Care) โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจะเป็นผู้ที่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนในการใช้รถใช้ถนนได้ ด้วยการบังคับใช้กฎหมายจราจรและควบคุมการจราจร รวมทั้งจะเป็นผู้ทำหน้าที่ในการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุเบื้องต้นหลังจากเกิดอุบัติเหตุขึ้น ซึ่งแนวทางในการฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการสร้างความตระหนักรู้แห่งความปลอดภัยทางถนน (Decade of Action for Road Safety) ประกอบด้วยประเด็นความรู้ด้านการจราจรที่สำคัญ ดังนี้ (Handicap International Belgium [HIB], 2008)

1. กฎหมายจราจรและการบังคับใช้กฎหมายจราจร (traffic laws and enforcement)

2. การควบคุมการจราจร (traffic control/direction)

3. การบริหารจัดการจราจรในกรณีฉุกเฉิน/อุบัติเหตุ (emergency/accident management)

4. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ (general causes of traffic accidents)

■ วัตถุประสงค์ของศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการพัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร

2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร

■ แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาความรู้ของบุคลากร ช่วยลดระยะเวลาในการเรียนรู้งาน มีผลต่อประสิทธิภาพงาน มีหลายรูปแบบ เช่น การปฐมนิเทศ การฝึกอบรม การศึกษาด้วยตนเอง การมอบหมายงาน การทำงานเป็นกลุ่มคณะ และการส่งไปศึกษาต่อ (ประเวศน์ มหารัตน์สกุล, 2551) การอบรมให้ความรู้เป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาบุคคล ซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน เป็นวิธีการที่ผู้บริหารและนักวิชาการ ทั้งส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และธุรกิจเอกชน ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาบุคลากรที่อยู่ในองค์กรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้าน

วิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ตลอดจนความเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นไปอย่างไม่หยุดยั้ง เพราะการฝึกอบรมถือว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้พัฒนาทักษะ และเปลี่ยนแปลงเจตคติให้เกิดขึ้นแก่บุคลากรในองค์กร และนอกจากนี้ยังสามารถช่วยบำรุงขวัญและสร้างความผูกพันให้เกิดขึ้นระหว่างบุคลากรกับองค์กรเป็นอย่างดี การฝึกอบรมสามารถจัดให้แก่บุคลากรที่อยู่ในองค์กรได้ทุกระดับตั้งแต่พนักงานระดับต้น จนถึงผู้บริหารระดับสูงขององค์กร โดยคาดหวังว่าเมื่อบุคคลได้รับการฝึกอบรมและเกิดการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติแล้ว เมื่อกลับไปปฏิบัติงานจะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี หรือเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม (behavior change) ในการปฏิบัติงานให้ได้ผลดีขึ้น เพราะฉะนั้น วัตถุประสงค์สำคัญสุดของการศึกษาอบรม ก็คือ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงการปฏิบัติงานนั่นเอง (นิรันดร์ จุลทรัพย์, 2550; เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2556)

ตำรวจจรรยาบรรณนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีบทบาทหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย รักษากฎหมายให้ศักดิ์สิทธิ์ และออกมาตรการกระตุ้นให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด จุดมุ่งหมายสำคัญของการบังคับใช้กฎหมายจราจร ก็เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ขับขี่ผู้ละเมิดหรือผู้มีแนวโน้มจะละเมิดกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการจราจร ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายจราจรที่เหมาะสมจะทำให้ผู้ละเมิดได้เรียนรู้ที่จะหลีกเลี่ยงพฤติกรรมละเมิดกฎหมาย หรือลดพฤติกรรมที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนในการใช้รถใช้ถนนโดยไม่คำนึงถึงบุคคลอื่นนอกจากนี้วัตถุประสงค์ของการควบคุม

จราจรอีกอย่าง ก็เพื่อความปลอดภัย เป็นระเบียบเรียบร้อยของผู้ใช้รถใช้ถนน ตลอดจนเพื่อให้การจราจรมีความคล่องตัวสามารถเคลื่อนไหวได้โดยไม่ติดขัด (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2526) ดังนั้น การบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพจะต้องประกอบด้วย กฎหมายที่เหมาะสมและกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพภายใต้หลักนิติธรรม (the rule of law) ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้ความสามารถในการทำความเข้าใจกฎหมายที่บัญญัติอย่างเหมาะสม และนำไปปฏิบัติหรือบังคับใช้ให้ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ซึ่งต้องอาศัยการเรียนรู้ ทักษะ และประสบการณ์ผ่านกระบวนการให้การศึกษาเรียนรู้ และการฝึกอบรมแก่ตัวเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญของมนุษย์ที่จะต้องมีการใช้ในการพัฒนาตัวเองให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน โดยการเรียนรู้ควรมีการเรียนรู้ทั้งทางทฤษฎีผ่านกระบวนการจดจำ ทำความเข้าใจ วิเคราะห์และสังเคราะห์ รวมทั้งการเรียนรู้โดยการปฏิบัติทดลองเพื่อเพิ่มทักษะในการนำความรู้ไปปฏิบัติควบคู่กันไป ซึ่งการเรียนรู้ อาจจะเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือเรียนรู้ด้วยการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ตำรวจก็เช่นเดียวกันจะต้องมีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตัวเองให้ก้าวทันเหตุการณ์ในสังคมโลกยุคใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ที่มีหลักสำคัญอยู่ว่า ผู้ใหญ่มักจะเรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการเรียนและจำเป็นในการนำไปปฏิบัติงาน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรส่วนใหญ่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์และปฏิบัติงานมานาน จึงควรเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมในการฝึกอบรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น สำนักงาน

ตำรวจแห่งชาติจึงจัดให้มีการฝึกอบรมที่แบ่งตามช่วงเวลาในการฝึกอบรม โดยแบ่งเป็นการฝึกอบรมก่อนประจำการ (pre-service training) และการฝึกอบรมระหว่างประจำการ (in-service training) โดยการฝึกอบรมก่อนประจำการจะมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมบุคลากรให้มีความพร้อมก่อนเข้ารับหน้าที่ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเนื้อหาการฝึกอบรมจะเน้นหัวข้อที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน และระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง สำหรับการฝึกอบรมระหว่างประจำการจะมีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะให้แก่บุคลากรให้มีประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นหรือเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเลื่อนตำแหน่งหรือเปลี่ยนสายงาน (พงษ์สันต์ คงตรีแก้ว และคนอื่น ๆ , 2551)

■ วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ มีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และสนทนากลุ่ม โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจากการทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป
2. สภาพปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความรู้ด้านการจราจร
3. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร

เพื่อให้สอดคล้องและตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย คณะผู้วิจัยจึงได้ใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants)

คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้บังคับใช้กฎหมายจราจร ใน 5 พื้นที่คือภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้ โดยทำการสัมภาษณ์เชิงลึกตำรวจจราจรในจังหวัดเป้าหมายซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่น และมีอุบัติเหตุจราจรจำนวนมาก โดยเฉพาะในเขตอำเภอเมืองของแต่ละจังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 39 นาย แบ่งเป็นชั้นสัญญาบัตร จำนวน 11 นาย ชั้นประทวน 28 นาย จังหวัดขอนแก่น จำนวน 60 นาย แบ่งเป็นชั้นสัญญาบัตร จำนวน 20 นาย ชั้นประทวน 40 นาย กรุงเทพมหานคร จำนวน 54 นาย แบ่งเป็นชั้นสัญญาบัตร จำนวน 16 นาย ชั้นประทวน 38 นาย จังหวัดชลบุรี จำนวน 46 นาย แบ่งเป็นชั้นสัญญาบัตร จำนวน 16 นาย ชั้นประทวน 30 นาย และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 40 นาย แบ่งเป็นชั้นสัญญาบัตร จำนวน 14 นาย ชั้นประทวน 26 นาย รวมทั้งสิ้น 239 นาย

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแล้ว ได้ทำการจัดสนทนากลุ่ม (focus group) จำนวน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 วันที่ 21 ก.พ. 2560 มีการเชิญผู้แทนระดับหัวหน้าและระดับผู้ปฏิบัติจากหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม กองบังคับการตำรวจจราจร กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีผู้เข้าร่วม 24 ท่าน และครั้งที่ 2 วันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2560 เป็นตัวแทนในระดับผู้บริหารขององค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และผู้เชี่ยวชาญในด้านงานจราจร และการลดอุบัติเหตุจราจร มีผู้เข้าร่วม 20 ท่าน ณ โรงแรมเซนทรา ศูนย์ราชการ

แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ ยังได้ จัดให้มีการวิพากษ์ผลงานโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 ครั้งในช่วง 6 เดือน และ 12 เดือน ของการศึกษาวិจัย

■ ผลการศึกษาวิจัยและอภิปรายผล

1. สภาพปัญหาและอุปสรรคในการ ดำเนินการพัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1.1 การได้รับความรู้และการฝึกอบรม เพื่อความเตรียมพร้อมก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ ด้านงานจราจร

การเรียนในโรงเรียนตำรวจของเจ้าหน้าที่ ตำรวจในประเทศไทย ทั้งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร และชั้นประทวนเป็นการเรียนเพื่อให้สำเร็จไป ปฏิบัติหน้าที่ได้โดยทั่ว ๆ ไป ทุกสายงาน ไม่มีการแยกเป็นสาขาวิชาหรือความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน และด้วยระยะเวลาที่จำกัด ของหลักสูตรการเรียนที่จะต้องบรรจุความรู้ ในหลากหลายวิชา ทำให้ในหลายวิชาไม่มีเวลา เพียงพอที่จะเน้นให้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ ได้ เช่น วิชาจราจรก็เป็นเพียง 1 รายวิชาในหลักสูตร ทำให้เวลาไปปฏิบัติหน้าที่ ที่ต้องใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จะขาดความรู้ และทักษะการทำงานที่เพียงพอ จำเป็นต้องอาศัย การฝึกอบรม แต่เนื่องจากตำรวจจราจรทุกนาย ไม่ได้รับการอบรมที่เพียงพอ สม่่าเสมอ หรือมี บางนายไม่ได้รับ จึงอาศัยการลองผิดลองถูก จากการทำงาน ประกอบกับการถามจากเพื่อน ร่วมงานมาใช้เป็นหลักในการปฏิบัติหน้าที่

1) นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ได้รับความรู้และการอบรมจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

โดยเรื่องงานจราจรเป็นเพียง 1 วิชาในหลักสูตร นักเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งปัจจุบันใช้หลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการตำรวจ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556 มีการเรียน การสอนวิชาการจราจรเพียง 1 รายวิชา จำนวน 3 หน่วยกิต โดยมีการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 2 ในเรื่องเกี่ยวกับแนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจราจร ความรู้เบื้องต้นด้านวิศวกรรมจราจร และการจัดระบบการขนส่ง หลักการและการปฏิบัติ ในการตรวจและการควบคุมจราจร การตรวจ สถานที่เกิดเหตุคดีอุบัติเหตุจราจร รวมทั้ง กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องการฝึกปฏิบัติภาคสนาม ผลการวิจัย พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรที่จบไปปฏิบัติ หน้าที่ส่วนใหญ่ จำได้ว่าเคยเรียนวิชานี้ แต่เนื้อหา บางส่วนลืมไปบ้างเพราะจบมาเป็นเวลานานแล้ว

2) ตำรวจชั้นประทวน ได้รับความรู้ และการอบรมจาก โรงเรียนนายสิบตำรวจ หรือโรงเรียนตำรวจภูธรภาค 1-9 มีการเรียน การสอนวิชาการจราจร 1 รายวิชาเช่นกัน แต่มี จำนวน 4 หน่วยกิต ซึ่งมีการเรียนทั้งหมด 64 ชั่วโมง แบ่งเป็นภาคทฤษฎี 24 ชั่วโมง และภาคปฏิบัติ 40 ชั่วโมง โดยมีหัวข้อการเรียน การสอนเกี่ยวกับหลักและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ การจราจร การจัดการและการควบคุมจราจร ในกรณีต่าง ๆ การตั้งจุดตรวจ และสายตรวจ จราจร กฎหมาย ข้อกำหนดและระเบียบคำสั่ง ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง การดำเนินการบันทึกคะแนน อบรม ทดสอบผู้ขับขี่ ที่กระทำผิด การพักใช้ใบอนุญาตขับขี่และ

การเขียนใบสั่ง รวมทั้งการฝึกปฏิบัติ ได้แก่ การแต่งเครื่องแบบตำรวจจราจร การใช้สัญญาณมือและนกหวีด การตั้งจุดตรวจ และการจัดการจราจร ซึ่งเป็นความรู้เบื้องต้นด้านงานจราจร เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรที่จบไปปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่จำได้ว่าเคยเรียนวิชานี้ แต่เนื้อหาบางส่วนลืมไปบ้าง เพราะจบมาเป็นเวลานานแล้วเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่จบการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

การได้รับความรู้จาก 2 หลักสูตรดังกล่าว เป็นความรู้ในระดับเบื้องต้นในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกสายงาน ไม่ได้มีการแยกหรือพัฒนาเฉพาะด้านที่จะเกี่ยวข้องกับงานเฉพาะอย่างที่อาจจะต้องมีการใช้ความรู้หรือเทคนิคบางอย่างเพิ่มขึ้น อีกทั้งระบบการแต่งตั้งโยกย้ายของตำรวจที่สามารถโยกย้ายเปลี่ยนสายงานได้ ทำให้นโยบายการฝึกอบรมก่อนการบรรจุแต่งตั้งเป็นลักษณะที่ต้องเตรียมความพร้อมในทุกด้านทุกสายงานของตำรวจ เพื่อที่จะมีความรู้เบื้องต้นในการปฏิบัติงานได้ทุกด้านและสะดวกในการโยกย้ายสับเปลี่ยนกำลังพลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.2 การฝึกอบรมทบทวนความรู้ด้านงานจราจรระหว่างการปฏิบัติงาน

จากการเก็บข้อมูลในพื้นที่ต่าง ๆ ใน 5 จังหวัด จะพบปัญหาลักษณะคล้ายกัน คือ นโยบายการฝึกอบรมของหน่วยงานไม่ชัดเจน การไม่ได้รับการฝึกอบรมทบทวนความรู้ในการปฏิบัติงานที่เป็นประจำและสม่ำเสมอ ขาดแคลนตำราเอกสารประกอบการฝึกอบรม และสื่อการเรียนรู้ที่ได้มาตรฐาน ความเหมาะสมของสถานที่และระยะเวลาในการฝึกอบรม

ผู้ปฏิบัติไม่มีเวลาในการเข้ารับการอบรม ขาดการติดตาม และประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งรูปแบบของการฝึกอบรมในปัจจุบันที่เป็นอยู่จะจัดขึ้นโดยกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค โดยมอบหมายให้ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาคเป็นผู้ดำเนินการอบรมสำหรับสถานีตำรวจ ที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัด และในส่วนของศูนย์ฝึกตำรวจกลาง ศาลายา และกองบังคับการตำรวจจราจร เป็นผู้ดำเนินการจัดอบรมสำหรับสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานคร โดยเป็นผู้จัดหัวข้อ สถานที่ และเลือกสรรวิทยากร มีการจัดอบรมปีละ 1-2 ครั้ง สำหรับระยะเวลาและเนื้อหาในการฝึกอบรมทบทวนมีจำนวน 120 ชั่วโมง แบ่งเป็นภาคทฤษฎี 65 ชั่วโมง และภาคปฏิบัติ 55 ชั่วโมง ใช้เวลาไม่เกิน 3 สัปดาห์ วิชาที่เกี่ยวข้องกับงาน ด้านจราจรได้แก่ วิชาบทบาท อำนาจหน้าที่ของตำรวจจราจร วิชากฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง วิชาหลักการปฏิบัติในการจัดการจราจร วิชาเทคโนโลยีการจราจร วิชายุทธวิธีตำรวจ และวิชาทั่วไป เป็นต้น โดยแต่ละสถานีตำรวจจะได้รับจัดสรรโควตาผู้เข้ารับการอบรมจำนวน 1-2 คน ต่อปี ส่วนการอบรมจากหน่วยงานอื่น ๆ นอกเหนือจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมีหน่วยงานอื่นที่ตำรวจจราจรสามารถไปเข้าร่วมการอบรมได้ เช่น ขนส่งจังหวัด แขวงทางหลวง สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (สจร.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

ผลการวิจัยยังพบอีกว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรบางนายยังไม่เคยได้รับการฝึกอบรมทบทวนความรู้เลยแม้แต่ครั้งเดียว แม้จะปฏิบัติหน้าที่ด้านงานจราจรมาเป็นระยะเวลาานพอสมควร โดยจากการเก็บข้อมูลเจ้าหน้าที่

ตำรวจจราจรทั้งหมด 239 นาย พบว่า ส่วนใหญ่ผ่านการฝึกอบรมทบทวนมาเพียง 1 ครั้ง จำนวน 119 นาย (ร้อยละ 50) ผ่านการฝึกอบรมทบทวนมา 2 ครั้ง จำนวน 23 นาย (ร้อยละ 10) ผ่านการฝึกอบรมทบทวนมา 3 ครั้ง จำนวน 17 นาย (ร้อยละ 7) และผ่านการฝึกอบรมทบทวนเกิน 3 ครั้ง จำนวน 16 นาย (ร้อยละ 6) โดยมีผู้ที่ไม่เคยผ่านการฝึกอบรมทบทวนเลย มีจำนวน 64 นาย (ร้อยละ 27) เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ และภาระงานในการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนายไม่สามารถเข้ารับการฝึกอบรมได้ทุกนายในแต่ละปีที่มีการจัดอบรม จึงมีการกำหนดโควตาให้แต่ละสถานีตำรวจในการคัดเลือกคนที่ จะเข้ารับการฝึกอบรมสายงานละ 1-2 คนต่อปีเท่านั้น

สำหรับการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการฝึกอบรมจะขึ้นอยู่กับผู้บังคับบัญชา ซึ่งส่วนใหญ่จะให้ผู้ที่ย้ายสายงานมาใหม่หรือเพิ่งเข้ามาปฏิบัติงานด้านงานจราจรไปฝึกอบรมก่อน แต่ก็ไม่แน่นอนเสมอไปเพราะบางครั้งผู้บังคับบัญชาจะเลือกผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ หรือผู้ที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานน้อยไปรับการฝึกอบรมซึ่งมักจะเป็นคนเดิม ๆ ทั้งนี้เพราะถ้าหากเลือกผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ไปฝึกอบรม จะทำให้เกิดปัญหาด้านการทำงานในพื้นที่ที่รับผิดชอบ การบริหารจัดการจะยากกว่าการให้ผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในพื้นที่ไป และส่วนใหญ่ผู้ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยอยากไปฝึกอบรมด้วย เนื่องจาก มีความเห็นว่าเป็นการฝึกอบรมที่นานเกินไป หากต้องจำหน่ายขาดจากต้นสังกัดมาฝึกอบรมเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ทำให้เสียหาย ต่อหน้าที่การงาน รวมทั้งประโยชน์ส่วนตัวด้วย เนื่องจากงานจราจรเป็น

งานประจำต้องทำทุกวันและส่วนใหญ่จะมีการมอบหมายให้ประจำจุด/พื้นที่รับผิดชอบ หากไปฝึกอบรมก็จะทำให้ในจุด/พื้นที่นั้นไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกจราจร อาจจะทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดในพื้นที่ได้ ซึ่งกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนรวมทั้งต้องเสียรายได้ที่พึงได้ตามกฎหมายจากการปฏิบัติหน้าที่ด้านงานจราจร เช่น การออกไปสั่งจราจร ซึ่งจะได้เงินรางวัลตอบแทนในการทำหน้าที่ในส่วนนี้ ซึ่งนับเป็นรายได้หลักอย่างหนึ่งของการเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร นอกเหนือจากเงินเดือน หากต้องไปฝึกอบรมเป็นระยะเวลาสั้นก็จะทำให้สูญเสียรายได้ส่วนนี้ไป ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรที่ยังทำงานไม่อยากจะทิ้งหน้าที่ไป จึงยอมทิ้งโอกาสที่จะไปฝึกอบรม จึงเป็นเหตุสนับสนุนให้ผู้บังคับบัญชาในบางพื้นที่จะเลือกผู้ที่มีความรับผิดชอบน้อยไปเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อให้กระทบต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่น้อยที่สุด

อุปสรรคที่สำคัญในการเข้ารับการอบรมอีกประการหนึ่งที่สำคัญคือ ตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เข้ารับการอบรมพบว่า การฝึกอบรมในแต่ละครั้งมีจำนวนผู้เข้ารับการอบรมจำนวนมากเกินไป ทำให้มีความอึดอัด น่าเบื่อ เสียสมาธิ ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามแม้สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะมีนโยบายในการจัดการฝึกอบรมทบทวนประจำปี โดยมีการกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี กำหนดผู้รับผิดชอบ รวมถึงกำหนด ค่าตัวชี้วัดความสำเร็จไว้ แต่หัวข้อที่กำหนดไว้ในแผนนั้นเป็นหัวข้อการฝึกอบรมในภาพรวม และไม่ได้กำหนดว่าตำรวจทุกนายจะต้องเข้ารับการอบรมในทุกปี ส่วนในระดับสถานีตำรวจไม่มีแผนการอบรม

พัฒนาบุคลากรและการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจน ซึ่งมีผลทำให้เรื่องการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร ไม่ได้ถูกให้ความสำคัญหรือหยิบยกขึ้นมาดำเนินการ ประกอบกับงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดของแต่ละสถานีตำรวจยิ่งส่งผลให้การฝึกอบรมไม่สามารถดำเนินการได้อย่างสม่ำเสมอ อย่างทั่วถึง

ดังนั้น ที่มาของความรู้ส่วนใหญ่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรนั้น จึงมาจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน การลองผิดลองถูกจากประสบการณ์ตรง ผสมกับความรู้ที่ได้เรียนมา และการฝึกอบรมทบทวนโดยจากข้อมูลในงานวิจัยนี้ มีจำนวนร้อยละ 53 ที่ใช้ความรู้จากประสบการณ์ตนเอง และการเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงานมาใช้เป็นหลักในการปฏิบัติงาน โดยมีเพียงร้อยละ 3 ที่ได้นำความรู้ส่วนใหญ่จากการฝึกอบรมมาใช้ปฏิบัติงานจราจร ส่วนอีกประมาณร้อยละ 44 มีการนำความรู้ส่วนใหญ่มาจากทั้งส่วนของการฝึกอบรมและการเรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ และการสอบถามเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงานรุ่นพี่ ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัญหาการฝึกอบรมที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้รับการฝึกอบรมทบทวนความรู้ในการปฏิบัติงาน หรือได้รับน้อยและไม่สม่ำเสมอ ซึ่งหากเป็นเช่นนี้อาจจะทำให้เกิดผลเสียในด้านการปฏิบัติงานได้ เพราะหากมีการถ่ายทอดความรู้ที่ไม่ถูกต้องในการปฏิบัติงานสืบต่อกันไปโดยไม่มีหลักแนวคิดทฤษฎีทางด้านวิชาการมาเป็นกรอบ ก็จะทำให้มีการนำแนวทางที่ผิดและไม่ถูกต้องมาปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานได้ และหากเป็นกรณีที่ร้ายแรงอาจจะ

ทำให้เกิดความเสียหายทั้งต่อสังคม และองค์กร ตำรวจโดยรวมด้วย โดยเฉพาะในด้านการบังคับใช้กฎหมายจราจรที่มักจะนำมาซึ่งปัญหาการร้องเรียนของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของตำรวจเป็นประจำมากกว่าการร้องเรียนในด้านอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร

2.1 การให้ความสำคัญกับงานจราจร

สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรให้ความสำคัญกับงานจราจรให้เท่าเทียมกับงานด้านอื่น ๆ ให้มีนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ด้านการจราจร แผนการพัฒนาประสิทธิภาพ การจัดสรรงบประมาณให้ชัดเจน เนื่องจากตามข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ในระดับนโยบาย งานด้านจราจรจะได้รับความสำคัญน้อยกว่าสายงานอื่น เช่น สายงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรม สายงานสืบสวน สายงานสอบสวน ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร ในบรรดาสายงานด้านต่าง ๆ ในสถานีตำรวจ สายงานจราจรจะได้รับความสำคัญน้อยกว่าสายงานอื่น ส่งผลให้การจัดสรรทรัพยากรที่นำไปสู่การพัฒนาสายงานจราจรน้อยกว่าสายงานอื่นในสถานีตำรวจ ดังนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติในทุกระดับควรให้ความสำคัญกับงานจราจรเพิ่มมากขึ้นอย่างน้อยให้เท่าเทียมกับสายงานด้านอื่น ๆ หากต้องการที่จะแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรให้ได้ผลสำเร็จ

2.2 การให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมทบทวนความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรกำหนดนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมทบทวนความรู้ประจำปี (in-service training) ให้กับข้าราชการ

ตำรวจทุกระดับ ทุกสายงาน เนื่องจากการฝึกอบรม ส่งผลอย่างมากต่อประสิทธิภาพในการทำงาน และมีความเป็นมืออาชีพอย่างแท้จริง ทั้งนี้ เพราะการฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่จะเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และความสามารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการฝึกอบรมและเกิดการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติ แล้วกลับไปปฏิบัติงานจะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (behavior change) ในการทำงานได้ผลดีขึ้น เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ศศิกานุจน์ ทวีสุวรรณ, 2545) และโดยทั่วไป การฝึกอบรมในหน่วยการฝึกอบรมของตำรวจก่อนประจำการยังไม่สามารถที่จะให้ความรู้เพียงพอสำหรับการออกไปปฏิบัติหน้าที่ในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะในด้านการใช้กฎหมายจราจร (Bykov, 2014) ทำให้ตำรวจที่จบออกไปต้องเรียนรู้วิธีการทำงานด้วยตนเองในขณะที่ปฏิบัติงานจริงด้วย ดังนั้นการฝึกอบรมทบทวนความรู้เดิมและเพิ่มเติมความรู้ใหม่จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งหลายประเทศได้มีการนำไปปฏิบัติแล้ว (The Kansas Commission on Peace Officers' Standards and Training [KSCPOST], 2014; MASS.gov, 2016; Miami Dade College [MDC], 2016; North Carolina Department of Justice [NCDOJ], 2016) นอกจากนี้ควรเพิ่มความสำคัญในเรื่องการประเมินผลหลังจากการฝึกอบรม เพื่อเป็นการประเมินผลลัพธ์ความสำเร็จในการให้ความรู้ อีกทั้งยังเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมได้อีกด้วย

2.3 แนวทางและรูปแบบในการจัดการฝึกอบรมทบทวนความรู้

2.3.1 วิธีการฝึกอบรม

1) ควรมีการฝึกอบรมควรมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติหรือมีการฝึกในสถานการณ์/พื้นที่จริง เนื่องจากการฝึกอบรมเฉพาะภาคทฤษฎีเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรส่วนใหญ่มองว่าไม่ค่อยเห็นภาพและไม่สามารถนำมาประยุกต์ในการปฏิบัติได้จริง จึงควรมีภาคปฏิบัติด้วยในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน จะมีความเข้าใจและนำมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริง รวมทั้งหากมีปัญหาคือข้อขัดข้องที่สามารถที่จะสอบถามและขอคำแนะนำได้ในทันทีในขณะที่ฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งจะมีประโยชน์มากกว่าการนั่งเรียนอยู่ในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว

2) ควรจัดการฝึกอบรมทบทวนอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรทุกนาย สภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน มีการจัดอบรมจากระดับกองบัญชาการภาคปีละ 1 ครั้ง แต่ละสถานีตำรวจจะคัดเลือกตัวแทนตามโควตาไป 1-2 นายต่อปี สภาพการณ์เช่นนี้ทำให้ตำรวจจราจรไม่ได้รับการอบรมทุกนาย อีกทั้งเป็นการจัดการอบรมที่มีผู้เข้ารับการอบรมมารวมกันจำนวนมากเกินไป บางหัวข้อไม่ทันสมัย วิทยากรยังไม่ใช่ว่าผู้ที่มีความเชี่ยวชาญมากพอ ไม่ได้มีประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของหน่วยงานในภาพรวมมากนัก เนื่องจากทุกปีจะมีข้อกำหนด แนวทางการปฏิบัติ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เทคโนโลยีตลอดเวลา

3) ขนาดกลุ่มของผู้เข้ารับการฝึกอบรม หากเป็นการจัดอบรมในระดับภาค โดยศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาคต่าง ๆ หรือ

ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจกลาง ศาลาया ซึ่งมีผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวนมาก ควรจัดการฝึกอบรมโดยแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ไม่เกิน 50 คน หรือเปลี่ยนรูปแบบผู้รับผิดชอบในการจัดการฝึกอบรมให้ระดับกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการฝึกอบรมตำรวจภายในจังหวัดของตัวเอง ซึ่งจะทำให้มีจำนวนผู้เข้ารับการอบรมน้อยกว่ากองบัญชาการตำรวจภูธรภาค เป็นผู้จัดการอบรม และมีความสะดวกในการเดินทางสำหรับผู้เข้ารับการอบรมมากกว่า เนื่องจากไม่ต้องเดินทางข้ามจังหวัด เพื่อเข้ารับการฝึกอบรม

2.3.2 ระยะเวลาการฝึกอบรม

เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร มีความคิดเห็นหลากหลายในเรื่องของเวลาในการฝึกอบรม แต่ที่จะมีส่วนที่ตรงกันคือ การจัดการฝึกอบรมควรจัดในช่วงเวลาที่มีภาระงานน้อย โดยช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับจัดการฝึกอบรมคือ ช่วงเดือนเมษายน เนื่องจากเป็นช่วงปิดเทอมสำหรับระยะเวลาในการฝึกอบรมส่วนใหญ่จะมีข้อเสนอแนะให้จัดเป็นระยะเวลาสั้น ๆ ไม่นานเกินไป โดยจัดการฝึกอบรมเป็นครั้งละหัวข้อ เพื่อไม่ให้ใช้ระยะเวลานานและมีรายละเอียดมากเกินไป โดยหากจะมีการจัดฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องไม่ควรเกิน 3 วัน

2.3.3 วิทยาการในการให้ความรู้ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานด้านงานจราจรโดยตรง/มาจากสายงานจราจร

2) เป็นนักวิชาการด้านงานจราจร ที่สามารถให้ความรู้ทางทฤษฎีและหลักการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน การป้องกันอุบัติเหตุจราจร

3) เป็นนักกฎหมายที่มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายจราจร เช่น เจ้าหน้าที่ขนส่งที่มีความรู้ด้านกฎหมายขนส่งและรถยนต์ เจ้าหน้าที่กรมทางหลวง อัยการ ผู้พิพากษา เป็นต้น

4) เป็นผู้ที่สามารถสื่อสารและถ่ายทอดได้ดี พูดชัด เข้าใจง่าย มีเทคนิคในการสอนที่น่าสนใจ

2.3.4 เนื้อหาการฝึกอบรม

เนื้อหาการฝึกอบรมควรกระชับตรงประเด็นในแต่ละครั้งที่จัดอบรมสามารถเอาไปใช้ได้จริง โดยหัวข้อที่เจ้าหน้าที่ตำรวจอยากจะทำคือการฝึกอบรมจำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ (1) กฎหมายจราจรและการบังคับใช้กฎหมายจราจร (2) การควบคุมการจราจร (3) การบริหารจัดการจราจรในกรณีฉุกเฉิน/อุบัติเหตุ (4) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ และ (5) ความรู้ด้านอื่น ๆ เช่น คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามเนื้อหาในการฝึกอบรมควรคำนึงถึงตำรวจจราจรที่ทำหน้าที่ในการควบคุมจราจรในพื้นที่มีลักษณะและสภาพแตกต่างกันด้วย เช่น การบังคับใช้กฎหมายและการควบคุมการจราจรในเมืองใหญ่หรือเมืองเล็ก การบังคับใช้กฎหมายจราจรในเขตทางหลวง ทางรองหรือทางหลวงชนบท ปัจจัยเหล่านี้ย่อมทำให้มีความแตกต่างกันซึ่งประเทศที่พัฒนาแล้วในหลากหลายประเทศ ได้แก่ อังกฤษ สหรัฐอเมริกา และออสเตรเลียต่างมีคู่มือมาตรฐานการจัดจราจรในเขตของตนเอง เฉพาะ (สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร [สนข], 2559)

2.3.5 การประเมินผลการฝึกอบรม

เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรหลาย นายให้ความสำคัญกับการประเมินผลการฝึกอบรมโดยเสนอแนะว่า การประเมินผลไม่ว่าจะ ในรูปแบบใดควรจะสามารถนำมาประกอบในการ พิจารณาความดีความชอบในการเลื่อนขั้น เงินเดือนประจำปีด้วย เพราะหากประเมินผลไป โดยไม่มีการให้คะแนนหรือให้โทษก็ไม่มีประโยชน์ อะไรที่จะทำการประเมินผลดังกล่าว และที่สำคัญ ไม่มีแรงจูงใจในการที่จะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ อยากรับการฝึกอบรม

เนื่องจากข้อจำกัดการฝึกอบรมต่าง ๆ จากผลการศึกษาวิจัยที่พบหน่วยงาน ทางด้านการศึกษาอบรมของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ เช่น โรงเรียนนายร้อยตำรวจ และกองบัญชาการศึกษา อาจดำเนินการทำ การจัดการความรู้ในเรื่องจราจร พร้อมพัฒนาสื่อ และรูปแบบที่ง่ายต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ ตำรวจจราจรใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ ด้วยตนเองได้อีกช่องทางหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ในระดับสถานีตำรวจยังสามารถใช้รูปแบบ การมอบหมายงาน การทำงานเป็นกลุ่มคณะ แล้วประชุมสรุปผลการปฏิบัติในระดับสถานี จัดเก็บไว้ให้เป็นฐานข้อมูล เพื่อเป็นอีกแนวทาง ในการพัฒนาความรู้แก่ตำรวจจราจรด้วย

■ บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การให้ความรู้และการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ ตำรวจจราจรนั้น เป็นหลักสำคัญจากหลาย ๆ ปัจจัย ที่จะมีส่วนให้อุบัติเหตุจราจรลดลงได้ สามารถช่วยแก้ปัญหาอุบัติเหตุจราจร ของประเทศไทยที่มีสถานการณ์อยู่ในขั้นรุนแรง

อันดับต้น ๆ ของโลก ส่งผลต่อการลดอัตรา การสูญเสียชีวิต การบาดเจ็บและทรัพย์สิน จะต้องดำเนินการให้เป็นรูปธรรมดังนี้

1. การให้ความสำคัญ

เริ่มจากหน่วยงานระดับรัฐบาล ควรกำหนด เป็นนโยบาย การบริหารจัดการการป้องกัน และแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน แสวงหา แนวทางสู่ความสำเร็จในการลดปัญหาอุบัติเหตุ ทางถนนอย่างยั่งยืน โดยเน้นเรื่องการฝึกอบรม พัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานอย่างมืออาชีพ เพื่อแสดงเจตน์จำนงของผู้มีอำนาจในการบริหาร ประเทศ สนับสนุนให้มีดำเนินการที่ชัดเจน จริงจัง มีการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสม มีอำนาจในการควบคุมสั่งการให้เป็น มาตรฐานเดียวกัน และสามารถกำกับ ติดตามผลได้ อย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นเจ้าภาพหลัก โดยการปรับแนวทางในการกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ โดยให้ความสำคัญกับนโยบายด้านงานจราจร และการฝึกอบรมทวนความรู้แก่ข้าราชการตำรวจให้ เท่าเทียมกับนโยบายการป้องกัน ปราบปราม อาชญากรรม

สำหรับในระดับสถานีตำรวจก็ควรกำหนด เป็นนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ให้ชัดเจนมีการ จัดสรรงบประมาณไว้สำหรับงานจราจร ไม่ว่าจะ เป็นด้านการฝึกอบรม การจัดหาเครื่องอุปกรณ์ ที่จำเป็นในการบังคับใช้กฎหมายจราจร ก็จะทำให้การปฏิบัติงานในการลดอุบัติเหตุจราจร มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

2. แนวทางการพัฒนาการจัดการฝึกอบรม

2.1 สถาบันการฝึกอบรม

สถาบันการฝึกอบรมแรกเข้า ได้แก่ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ และกองบัญชาการ ศึกษา และสถาบันการฝึกอบรมทบทวนประจำปี ได้แก่ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภาค ศูนย์ฝึกอบรม กลาง และศูนย์ฝึกอบรมกองบังคับการตำรวจ จราจร จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุง หลักสูตรให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับ สถานการณ์ปัจจุบัน จัดหัวข้อให้มีความสมดุล กันทุกสายงาน สำหรับหลักสูตรปัจจุบันที่ใช้อยู่ ควรเพิ่มหัวข้อและชั่วโมงการเรียนการสอน ในด้านงานจราจรเพิ่มขึ้นโดยให้มีทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติมีแผนในการจัดอบรมการฝึก อบรมทบทวนความรู้ประจำปี (in service training) ให้กับตำรวจทุกสายงานทุกนายอย่างทั่วถึงต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ให้การปฏิบัติงานของตำรวจมีประสิทธิภาพ และมีความเป็นมืออาชีพอย่างแท้จริง ตามที่ได้ กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติที่กล่าวว่า “เป็นตำรวจมืออาชีพเพื่อ ความผาสุกของประชาชน” มีการสร้างมาตรฐาน ความรู้ด้านจราจร โดยการจัดทำแบบทดสอบ ที่ได้มาตรฐาน เหมือนการทดสอบความรู้ ของวิชาชีพอื่น ๆ เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มาปฏิบัติ หน้าที่ด้านจราจร จะต้องผ่านการทดสอบให้เป็นไป ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ผู้ที่จะมาดำรง ตำแหน่งในงานจราจรต้องผ่านการทดสอบ ส่วนผู้ที่ดำรงตำแหน่งอยู่แล้ว ก็จะต้องสอบ รักษามาตรฐานความรู้ตามวงรอบ เช่นทุก 5 ปี หากมีคะแนนไม่ถึงตามมาตรฐานที่กำหนดขึ้น จะต้องมีการจัดการในการดำเนินการลงโทษ เช่น การย้ายไปทำหน้าที่อื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง

กับการบังคับใช้กฎหมายจราจรในพื้นที่ การไม่ได้รับเงินค่าตอบแทนหรือเงินประจำตำแหน่งด้าน งานจราจร หรือไม่สามารถรับการพิจารณา เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นได้ เป็นต้น

2.2 การจัดฝึกอบรมตามหน่วยงาน หรือพื้นที่ในการปฏิบัติงาน เนื่องจากข้อขัดข้อง และสภาพปัญหาที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น จึงควร ปรับเปลี่ยนรูปแบบการฝึกอบรมจากที่จัดขึ้น ในระดับภาค ซึ่งเป็นการรวมกันของตำรวจในภาคที่ มาจากหลากหลายจังหวัด เป็นการอบรมในระดับนคร จังหวัด เป็นภายในพื้นที่จังหวัดเดียวกันแทน เพื่อจะได้สะดวกต่อการเดินทาง การปฏิบัติหน้าที่ จัดขนาดของกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมได้เหมาะสม และการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม

2.3 การจัดการฝึกอบรมออนไลน์ และการพัฒนาสื่อการสอน สำหรับแนวทางนี้ เป็นการฝึกอบรมออนไลน์ การจัดทำคู่มือการ ปฏิบัติงาน แอปพลิเคชันทางการศึกษา ซึ่งเน้น ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีการจัดทำเป็น หลักสูตรการฝึกอบรมออนไลน์ขั้นสามารถเข้าถึง ได้ในทุกที่มีอินเทอร์เน็ต มีระบบการลงทะเบียน เพื่อยืนยันตัวตนผู้ใช้ และเก็บสถิติการเข้าใช้งาน ได้ทั้งจากคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์สมาร์ทโฟน เพื่อให้สะดวกต่อการเรียนรู้ ทบทวนเมื่อว่าง จากการปฏิบัติงาน สำหรับการฝึกอบรมออนไลน์ ควรจะมีแบบทดสอบความรู้หลังการเรียนรู้อ ในแต่ละหัวข้อ ซึ่งหากทดสอบไม่ผ่านตามเกณฑ์ (80%) จะต้องกลับไปเรียนรู้ในหัวข้อนั้นใหม่ ตั้งแต่ต้นจนกว่าจะสามารถผ่านการทดสอบ และเมื่อผ่านการเรียนรู้และทดสอบทุกหัวข้อ แล้วระบบจะดำเนินการออกใบประกาศนียบัตร สำเร็จการฝึกอบรมให้กับผู้ใช้/ผู้เข้ารับการอบรม ออนไลน์ได้ทันที

■ บรรณานุกรม

- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2550). *จิตวิทยาการประชุม
อบรม สัมมนา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). สงขลา:
ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2556). *การจัดการ
สมัยใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ:
ทริปเพิ้ล กู๊ป.
- ประเวศน์ มหารัตน์สกุล. (2551). *การจัดการ
ทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ตะวัน.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2526). *การบริหารงาน
ตำรวจ*. กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์.
- พงษ์สันต์ คงตรีแก้ว, วรณภา โพธิ์น้อย, สุริยัน
วินิจมนตรี และสัญญา เนียมประดิษฐ์. (2551).
*โครงการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ
ในการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร.
ค้นเมื่อ 1 กันยายน 2559, จาก [http://www.
roadsafetythai.org/download-detail.php?
id=238&type=1](http://www.roadsafetythai.org/download-detail.php?id=238&type=1)*
- ศศิกัญจน์ ทวีสุวรรณ. (2545). *การสอน การฝึก
อบรมและการพัฒนาสื่อการสอน*. นนทบุรี:
สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจร (สนข). (2558). *รายงานการวิเคราะห์
สถานการณ์อุบัติเหตุทางถนน ปี 2557*
กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและ
จราจร (สนข). (2559). *คู่มือมาตรฐานด้าน
การจัดระบบการจราจร เรื่องการจัดระบบ
การจราจร*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

หนังสือต่างประเทศ

- Asian Development Bank (ADB). (2014).
*Technical assistance consultant's report:
Kingdom of Bhutan and Nepal (South
Asian Road Safety Programs, Phase 1)*.
Asian Development Bank. Manila: Author
- Bykov, O. (2014). *Police academy training:
An evaluation of the strength and
weaknesses of police academies. Themis:
Research Journal of Justice Studies and
Forensic Science, 2(1), 140-159.*
- European Transportation Safety Council
(ETSC). (1999). *Police enforcement
strategies to reduce traffic casualties in
Europe*. European Transportation Safety
Council. Brussels: Author.
- Handicap International Belgium (HIB).
(2008). *Professional development of
traffic police officers: Proposal for
programme delivery in Cambodia*.
Cambodia: Author.
- The Kansas Commission on Peace Officers'
Standards and Training (KSCPOST). (2014).
*In-service training guidelines for Kansas
law enforcement*. Retrieved November
19, 2016, from [http://www.ksccpost.org/
guidelines.htm](http://www.ksccpost.org/guidelines.htm)
- MASS.gov. (2016). *Mandatory in-service*.
Retrieved November 19, 2016, from [http://
www.mass.gov/eopss/law-enforceand-
cj/law-enforce/mptc/training-and-
academies/annual-professionadevelop
ment/on](http://www.mass.gov/eopss/law-enforceand-cj/law-enforce/mptc/training-and-academies/annual-professionadevelopment/on)

- Miami Dade College (MDC). (2016). *In-service training and professional development*. Retrieved November 19, 2016, from https://www.mdc.edu/main/justice/training/in_service_professional_development.aspx
- National Institute for Occupational Safety and Health (NIOSH). (2014). *Law enforcement officer motor vehicle safety: Findings from a statewide survey*. Department of Health and Human Services, Center for Disease Control and Prevention, National Institute for Occupational Safety and Health, DHHS (NIOSH) Publication No. 2015-101.
- North Carolina Department of Justice (NCDNJ). (2016). *Annual in-service training requirements*. Retrieved November 19, 2016, from <http://www.ncdoj.gov/About-DOJ/Law-Enforcement-Training-and-Standards/Sheriffs-Education-and-Training-Standards/Training-Requirements/Annual-In-Service-Training-Requirements.aspx>
- World Health Organization (WHO). (2016). *Global health observatory data repository* (Online). Retrieved June 10, 2016, from <http://apps.who.int/gho/data/node.main.A997>
- Zaal, D. (1994). *Traffic law enforcement: A review of the literature*. Institute for Road Safety Research (SWOV), Report No.53. Leidschendam: Author.

